POCĂINȚA

POCĂINȚA ESTE UNUL DIN CELE MAI GREŞIT ÎNȚELESE CUVINTE DIN LIMBA ROMÂNĂ

CE NU ESTE POCĂINȚA MÂNTUITOARE:

1. Pocăința mântuitoare nu înseamnă a-ți părea rău de păcatele tale.
2. Pocăința mântuitoare nu înseamnă să te întorci de la păcat şi să-ți reformezi viața.
3. Pocăința mântuitoare nu are nimic a face cu regretarea păcatelor sau a reuşi să te debarasezi de ele. Dumnezeu doreşte să te salveze exact aşa cum eşti. Biblia spune:

Pe când eram încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi.

Romani 5:8

CE ESTE POCĂINȚA MÂNTUITOARE:

Pocăința mântuitoare înseamnă să încetezi să obții Viața Veşnică prin religie, ritualuri religioase, sau supunere la legi ale lui Dumnezeu.

Cuvântul "pocăința" vine de la un cuvânt grecesc, care înseamnă a schimba mintea cuiva. Cei care cred că Viața Veşnică poate fi obținută doar prin fapte bune, sunt sfătuiți de Scriptură să se pocăiască sau să-şi schimbe inima (mintea). Le este sugerat să înceteze să se încreadă în faptele lor şi să vină la Dumnezeu pe baza Harului, prin credintă.

În Matei 3:7-9 nişte oameni religioşi credeau că vor ajunge în cer pentru că erau descendenți ai lui Avram, Tatăl Poporului Evreu. Dumnezeu însuşi alesese națiunea Evraică şi le stabilise religia. Oamenii aceştia credeau că datorită religiei lor potrivite, vor ajunge în Cer (Rai). Ioan Botezătorul le-a spus că trebuie să se pocăiască. Concluzia este deci că trebuie să înceteze să creadă că religia lor îi va duce în Rai.

Luca 13:1-5 spune despre un turn care s-a prăbuşit peste 18 oameni. În mintea Evreilor se căuta un răspuns al acestei tragedii. Ei şi-au dat seama că doar Dumnezeu poate şti gândurile şi faptele secrete ale altor oameni. Poate că, s-au gândit ei, cei 18 pe care a căzut Turnul din Siloam, au fost de fapt cei mai păcătosi 18 oameni din Ierusalim. Dumnezeu i-ar fi putut aduna la locul şi timpul potrivit ca să-şi exercite judecata Lui cea dreaptă. Asta ar însemna că Dumnezeu judecă atitudinea oamenilor printr-o prismă bine definită, şi că doar cei mai răi păcătosi merită pedeapsa lui Dumnezeu. Tot restul oamenilor din Ierusalim (cei care n-au murit la căderea turnului) îndeplineau aparent condițiile de a nu fi "judecați" de Dumnezeu. Isus i-a avertizat că ei care cred acest lucru, se bazau pe salvarea prin fapte şi că vor avea de-a face cu pedeapsa veşnică a lui Dumnezeu. El i-a provocat să se pocăiască; să renunțe la siguranța poziției abordate fată de Dumnezeu, prin faptele legii, şi să se încreadă doar în EL pentru mântuirea lor.

În Biblie la Evrei 9:9-14 vedem că jertfele sau ritualurile religioase sunt fapte moarte, sau încercarea omului de a se apropia de Dumnezeu. Cu câteva capitole mai devreme, acelaşi autor ne spune în Evrei 6:1 că temelia credinței creştine este "pocăința de la fapte moarte şi încredere deplină în Dumnezeu". Asta înseamnă că oricine trebuie să se oprească a crede în "fapte moarte" (jertfe, ritualuri, etc.) înainte de a începe să experimenteze adevărata salvare prin credința în Dumnezeu.

Comanda Bibliei e clară. Dacă un om crede că religia îl va salva, atunci trebuie să se pocăiască. (Matei 3:7-9) Dacă crezul că supunera la legea lui Dumnezeu este necesară pentru a ajunge în Cer, atunci din nou trebuie să se pocăiască. (Luca 13:1-5) Şi dacă crede că trebuie să execute ritualuri religioase sau jertfe ca să fie mântuit, trebuie deci să se pocăiască şi să înceteze să se încreadă în lucruri care l-ar putea salva (Evrei 6:1). Ca personajul din pagina 14, el trebuie să-şi pună banii înapoi în buzunar şi să accepte Viața Veşnică doar ca pe un dar.

Credința în Isus nu te va salva dacă, în acelaşi timp când crezi că Isus a murit pentru tine, mai crezi şi că a te boteza, a merge la o biserică sau să te supui celor Zece Porunci, te va ajuta să îndeplineşti condiția necesară pentru a ajunge în Cer. Nu poți să-l adaugi pe Hristos unei lungi liste de alte lucruri pe care trebuie să le faci ca să ajungi în Rai. Trebuie să respingi în întregime toate alte lucruri fără valoare de mântuire şi să te încrezi primordial numai în Hristos.